

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

בס"ד

Daughter of Yiftach (Jephthah)

1. שופטים יא-ב

א ויפתח הגלעדי, הנה גבור חיל, והוא, בן-אשה זונה; ויולד גלעד, את-יפתח. ב ותלד אשת-גלעד לו, בנים; ויגדלו בני-האשה ויגרשו את-יפתח, ויאמרו לו לא-תנחל בבית-אבינו--כי בן-אשה אחרת, אתה. ג ויברח יפתח מפני אחיו, וישב בארץ טוב; ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים, ויצאו עמו. ד והי, מימים; וילחמו בני-עמון, עם-ישראל. ה והי, כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל; וילכו זקני גלעד, לקחת את-יפתח מארץ טוב. ו ויאמרו ליפתח--לכה, והייתה לנו לקצין; ונלחמה, בבני עמון. ז ויאמר יפתח, לזקני גלעד, הלא אתם שנאתם אותי, ותגרשוני מבית אבי; ומדוע באתם אלי, עתה, כאשר, צר לכם. ח ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח, לכן עתה שכנו אליך, והלכת עמנו, ונלחמת בבני עמון; והיית לנו לראש, לכל ישיבי גלעד. ט ויאמר יפתח אל-זקני גלעד, אם-משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון, ונתן יהוה אותם, לפני--אנכי, אהיה לכם לראש. י ויאמרו זקני-גלעד, אל-יפתח: יהוה, יהיה שמע בינותינו--אם-לא כדברך, כן נעשה. יא וילך יפתח עם-זקני גלעד, וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין; וידבר יפתח את-כל-דבריו לפני יהוה, במצפה. יב וישלח יפתח מלאכים, אל-מלך בני-עמון לאמר: מה-לי וְלָךְ, כי-באת אלי להלחם בארצי. יג ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח, כי-לקח ישראל את-ארצי בעלותו ממצרים, מארנון ועד-היבוק, ועד-הירדן; ועתה, השיבה אתהן בשלום. יד ויסוף עוד, יפתח; וישלח, מלאכים, אל-מלך, בני עמון. טו ויאמר לו, כה אמר יפתח: לא-לקח ישראל את-ארץ מואב, ואת-ארץ בני עמון. טז כי, בעלותם ממצרים; וילך ישראל במדבר עד-ים-סוף, ויבא קדשה. יז וישלח ישראל מלאכים אל-מלך אדום לאמר אעברה-נא בארצה, ולא שמע מלך אדום, וגם אל-מלך מואב שלח, ולא אבה; וישב ישראל, בקדש. יח וילך במדבר, ויסב את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב, ויבא ממצר-שמש לארץ מואב, ויחננו בעבר ארנון; ולא-באו בגבול מואב, כי ארנון גבול מואב. יט וישלח ישראל מלאכים, אל-סיחון מלך-האמרי מלך חשבון; ויאמר לו ישראל, נעברה-נא בארצה עד-מקומי. כ ולא-האמין סיחון את-ישראל, עבר בגבולו, ויאסף סיחון את-כל-עמו, ויחננו ביהצה; וילחם, עם-ישראל. כא ויתן יהוה אלהי-ישראל את-סיחון ואת-כל-עמו, ביד ישראל--ויכוס; וירש, ישראל, את-כל-ארץ האמרי, וישב הארץ ההיא. כב וירשו, את-כל-גבול האמרי--מארנון, ועד-היבוק, ומן-המדבר, ועד-הירדן. כג ועתה יהוה אלהי ישראל, הוריש את-האמרי, מפני, עמו ישראל; ואתה, תירשנו. כד הלא את אשר יורישך, כמוש אלהיך--אותו תירש; ואת-כל-אשר הוריש יהוה אלהינו, מפנינו--אותו תירש. כה ועתה, הטוב טוב אתה, מבלק בן-צפור, מלך מואב: הרוב רב עם-ישראל, אם-נלחם נלחם בם. כו בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה, ובכל-הערים אשר על-ידי ארנון, שלש מאות, שנה--ומדוע לא-הצלחתם, בעת ההיא. כז ואנכי, לא-חטאתי לך, ואתה עשה אתי רעה, להלחם בי: ישפט יהוה השפט, היום, בין בני ישראל, ובין בני עמון. כח ולא שמע, מלך בני עמון, אל-דברי יפתח, אשר שלח אליו. כט ויתן על-יפתח רוח יהוה, ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה; ויעבר, את-מצפה גלעד, וממצפה גלעד, עבר בני עמון. ל וידר יפתח נדר ליהוה, ויאמר: אם-נתן תתן את-בני עמון, בידי. לא והיה היוצא, אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי, בשובי בשלום, מבני עמון--והיה, ליהוה, והעליתיהו, עלה. לב ויעבר יפתח אל-בני עמון, להלחם בם; ויתנם יהוה, בידו. לג ויכס מערער ועד-באך מנית עשרים עיר, ועד אבל כרמים, מכה, גדולה מאד; ויכנעו בני עמון, מפני בני ישראל. לד ויבא יפתח המצפה, אל-ביתו, והנה בתו יצאת לקראתו, בתפים ובמחלות: ורק היא יחידה, אין-לו ממנו בן או-בת. לה והי כראותו אותה ויקרע את-בגדיו, ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי, ואת, היית בעכרי; ואנכי, פציתי פי אל-יהוה, ולא אוכל, לשוב. לו וותאמר אליו, אבי פצית את-פיו אל-יהוה--עשה לי, כאשר יצא מפיו: אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות, מאיבך--מבני עמון. לז ותאמר, אל-אביה, יעשה לי, הדבר הזה: הרפה ממני שנים חדשים, ואלכה וירדתי על-ההרים, ואבכה על-בתולי, אנכי ורעיתי (ורעותי). לח ויאמר לך, וישלח אותה שני חדשים; ותלך היא ורעותיה, ותבך על-בתוליה על-ההרים. לט והי מקץ שנים חדשים, ותשב אל-אביה, ויעש לה, את-נדרו אשר נדר; והיא לא-ידעה איש, ויתהי-חק בישראל. מ מימים ימימה, תלכנה בנות ישראל, לתנות, לבת-יפתח הגלעדי--ארבעת ימים, בשנה.

Jephthah the Gileadite was an able warrior, who was the son of a prostitute. Jephthah's father was Gilead; but Gilead also had sons by his wife, and when the wife's sons grew up, they drove Jephthah out. They said to him, "You shall have no share in our father's property, for you are the son of an outsider." So Jephthah fled from his brothers and settled in the Tob country. Men of low character gathered about Jephthah and went out raiding with him. Some time later, the Ammonites went to war against Israel. And when the Ammonites attacked Israel, the elders of Gilead went to bring Jephthah back from the Tob country. They said to Jephthah, "Come be our chief, so that we can fight the Ammonites." Jephthah replied to the elders of Gilead, "You are the very people who rejected me and drove me out of my father's

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

house. How can you come to me now when you are in trouble?" The elders of Gilead said to Jephthah, "Honestly, we have now turned back to you. If you come with us and fight the Ammonites, you shall be our commander over all the inhabitants of Gilead." Jephthah said to the elders of Gilead, "[Very well,] if you bring me back to fight the Ammonites and the LORD delivers them to me, I am to be your commander." And the elders of Gilead answered Jephthah, "The LORD Himself shall be witness between us: we will do just as you have said." Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him their commander and chief. And Jephthah repeated all these terms before the LORD at Mizpah. Jephthah then sent messengers to the king of the Ammonites, saying, "What have you against me that you have come to make war on my country?" The king of the Ammonites replied to Jephthah's messengers, "When Israel came from Egypt, they seized the land which is mine, from the Arnon to the Jabbok as far as the Jordan. Now, then, restore it peaceably." Jephthah again sent messengers to the king of the Ammonites. He said to him, "Thus said Jephthah: Israel did not seize the land of Moab or the land of the Ammonites. When they left Egypt, Israel traveled through the wilderness to the Sea of Reeds and went on to Kadesh. Israel then sent messengers to the king of Edom, saying, 'Allow us to cross your country.' But the king of Edom would not consent. They also sent a mission to the king of Moab, and he refused. So Israel, after staying at Kadesh, traveled on through the wilderness, skirting the land of Edom and the land of Moab. They kept to the east of the land of Moab until they encamped on the other side of the Arnon; and, since Moab ends at the Arnon, they never entered Moabite territory. "Then Israel sent messengers to Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon. Israel said to him, 'Allow us to cross through your country to our homeland.' But Sihon would not trust Israel to pass through his territory. Sihon mustered all his troops, and they encamped at Jahaz; he engaged Israel in battle. But the LORD, the God of Israel, delivered Sihon and all his troops into Israel's hands, and they defeated them; and Israel took possession of all the land of the Amorites, the inhabitants of that land. Thus they possessed all the territory of the Amorites from the Arnon to the Jabbok and from the wilderness to the Jordan. "Now, then, the LORD, the God of Israel, dispossessed the Amorites before His people Israel; and should you possess their land? Do you not hold what Chemosh your god gives you to possess? So we will hold on to everything that the LORD our God has given us to possess. "Besides, are you any better than Balak son of Zippor, king of Moab? Did he start a quarrel with Israel or go to war with them? "While Israel has been inhabiting Heshbon and its dependencies, and Aroer and its dependencies, and all the towns along the Arnon for three hundred years, why have you not tried to recover them all this time? I have done you no wrong; yet you are doing me harm and making war on me. May the LORD, who judges, decide today between the Israelites and the Ammonites!" But the king of the Ammonites paid no heed to the message that Jephthah sent him. Then the spirit of the LORD came upon Jephthah. He marched through Gilead and Manasseh, passing Mizpeh of Gilead; and from Mizpeh of Gilead he crossed over [to] the Ammonites. And Jephthah made the following vow to the LORD: "If you deliver the Ammonites into my hands, then whatever comes out of the door of my house to meet me on my safe return from the Ammonites shall be the LORD's and shall be offered by me as a burnt offering." Jephthah crossed over to the Ammonites and attacked them, and the LORD delivered them into his hands. He utterly routed them—from Aroer as far as Minnith, twenty towns—all the way to Abel-cheramim. So the Ammonites submitted to the Israelites. When Jephthah arrived at his home in Mizpah, there was his daughter coming out to meet him, with timbrel and dance! She was an only child; he had no other son or daughter. On seeing her, he rent his clothes and said, "Alas, daughter! You have brought me low; you have become my troubler! For I have uttered a vow to the LORD and I cannot retract." "Father," she said, "you have uttered a vow to the LORD; do to me as you have vowed, seeing that the LORD has vindicated you against your enemies, the Ammonites." She further said to her father, "Let this be done for me: let me be for two months, and I will go with my companions and lament upon the hills and there bewail my maidenhood." "Go," he replied. He let her go for two months, and she and her companions went and bewailed her maidenhood upon the hills. After two months' time, she returned to her father, and he did to her as he had vowed. She had never known a man. So it became a custom in Israel for the maidens of Israel to go every year, for four days in the year, and chant dirges for the daughter of Jephthah the Gileadite.

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

2. במדבר לב

"א ומקנה רב, ה'יה לבני ראובן ולבני גד--עצום מאד; ויראו את-ארץ יעזר, ואת-ארץ גלעד, והנה המקום, והנה המקום, מקום מקנה. ב. ויבאו בני-גד, ובני ראובן; ויאמרו אל-משה ואל-אלעזר הכהן, ואל-נשיאי העדה לאמר... ה ויאמרו, אם-מצאנו חן בעיניך--יתן את-הארץ הזאת לעבדיך, לאחזה: אל-תעברנו, את-הירדן. ו. ויאמר משה, לבני-גד ולבני ראובן: האחיכם, יבאו למלחמה, ואתם, תשבו פה... טז ויגשו אליו ויאמרו, גדרת צאן נבנה למקננו פה, וערים, לטפנו. יז ואנחנו נחלץ חשים, לפני בני ישראל, עד אשר אם-הביאנם, אל-מקומם; וישב טפנו בערי המבצר, מפני ישבי הארץ. יח לא נשוב, אל-בתינו--עד, התנחל בני ישראל, איש, נחלתו. יט כי לא נחל אתם, מעבר לירדן והלאה: כי באה נחלתנו אלינו, מעבר הירדן מזרחה. כ ויאמר אליהם משה, אם-תעשון את-הדבר הזה: אם-תחלצו לפני יהוה, למלחמה. כא ועבר לכם כל-חלוץ את-הירדן, לפני יהוה, עד הורישו את-איביו, מפניו. כב ונכבשה הארץ לפני יהוה, ואחר תשבו--והייתם נקים מיהוה, ומישראל; והייתה הארץ הזאת לכם, לאחזה--לפני יהוה. כג ואם-לא תעשון כן, הנה חטאתם ליהוה; וידעו, חטאתכם, אשר תמצא, אתכם. כד בנו-לכם ערים לטפכם, וגדרת לצנאכם; והיצא מפיקם, תעשו. כה ויאמר בני-גד ובני ראובן, אל-משה לאמר: עבדיך יעשו, פאשר אדני מצוה... כח ויצו להם, משה, את אלעזר הכהן, ואת יהושע בן-נון; ואת-ראשי אבות המטות, לבני ישראל. כט ויאמר משה אליהם, אם-יעברו בני-גד ובני-ראובן אתכם את-הירדן כל-חלוץ למלחמה לפני יהוה, ונכבשה הארץ, לפניכם--ונתתם להם את-ארץ הגלעד, לאחזה. לואם-לא יעברו חלוצים, אתכם--ונאחזו בתככם, בארץ כנען. לא ויענו בני-גד ובני ראובן, לאמר: את אשר דבר יהוה אל-עבדיך, כן נעשה. לב נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה, ארץ כנען; ואתנו אחזת נחלתנו, מעבר לירדן. לג ויתן להם משה לבני-גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן-יוסף, את-ממלכת סיחון מלך האמרי, ואת-ממלכת, עוג מלך הבשן: הארץ, לעריה בגבלת--ערי הארץ, סביב..."

The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle, the Gadites and the Reubenites came to Moses, Eleazar the priest, and the chieftains of the community, and said, "...It would be a favor to us," they continued, "if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan." Moses replied to the Gadites and the Reubenites, "Are your brothers to go to war while you stay here? ...Then they stepped up to him and said, "We will build here sheepfolds for our flocks and towns for our children...And we will hasten as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home, while our children stay in the fortified towns because of the inhabitants of the land. We will not return to our homes until every one of the Israelites is in possession of his portion. But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan." Moses said to them, "If you do this, if you go to battle as shock-troops, at the instance of the LORD, and every shock-fighter among you crosses the Jordan, at the instance of the LORD, until He has dispossessed His enemies before Him, and the land has been subdued, at the instance of the LORD, and then you return—you shall be clear before the LORD and before Israel; and this land shall be your holding under the LORD. But if you do not do so, you will have sinned against the LORD; and know that your sin will overtake you. Build towns for your children and sheepfolds for your flocks, but do what you have promised." The Gadites and the Reubenites answered Moses, "Your servants will do as my lord commands... Then Moses gave instructions concerning them to Eleazar the priest, Joshua son of Nun, and the family heads of the Israelite tribes. Moses said to them, "If every shock-fighter among the Gadites and the Reubenites crosses the Jordan with you to do battle, at the instance of the LORD, and the land is subdued before you, you shall give them the land of Gilead as a holding. But if they do not cross over with you as shock-troops, they shall receive holdings among you in the land of Canaan." The Gadites and the Reubenites said in reply, "Whatever the LORD has spoken concerning your servants, that we will do. We ourselves will cross over as shock-troops, at the instance of the LORD, into the land of Canaan; and we shall keep our hereditary holding across the Jordan." So Moses assigned to them—to the Gadites, the Reubenites, and the half-tribe of Manasseh son of Joseph—the kingdom of Sihon king of the Amorites and the kingdom of King Og of Bashan, the land with its various cities and the territories of their surrounding towns."

3. שמואל א כב א-ב

"א וילך דוד משם, וימלט אל-מערת עדלם; וישמעו אחיו וכל-בית אביו, וירדו אליו שמה. ב. ויתקבצו אליו כל-איש מצוק וכל-איש אשר-לו נשא, וכל-איש מר-נפש, ויהי עליהם, לשר; ויהיו עמו, כארבע מאות איש."

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

David departed from there and escaped to the cave of Adullam; and when his brothers and all his father's house heard, they joined him down there. Everyone who was in straits and everyone who was in debt and everyone who was desperate joined him, and he became their leader; there were about four hundred men with him.

4. **רש"י דברים יט, יז**
" יפתח בדורו כשמואל בדורו, צריך אתה לנהוג בו כבוד..."
5. **תוספתא ראש השנה א, הלכה יח**
" ללמדך ש...בית דינו של יפתח גדול לפני המקום כבית דינו של שמואל. להודיעך שכל מי שנתמנה פרנס על הצבור, אפילו קל בקלים, שקול כאביר שבאבירים..."
6. **בראשית כח, כ-כב**
" כ וידר יעקב, נדר לאמר: אם-יהיה אלהים עמדי, ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך, ונתן-לי לחם לאכל, ובגד ללבש. **כא ושבת** בשלום, אל-בית אבי; והיה יהוה לי, לאלהים. **כב** והאבן הזאת, אשר-שמתני מצבה--יהיה, בית אלהים; וכל אשר תתן-לי, עשר אעשרנו לך."
7. **במדבר כא, ב**
" **ב** וידר ישראל נדר ליהוה, ויאמר: אם-נתן נתן את-העם הזה, בְּיָדִי--וְהִחַרְמֵתִי, את-עריהם. **ג** וישמע יהוה בקול ישראל, ויתן את-הפנעני, ויחרם אתהם, ואת-עריהם; ויקרא שם-המקום, חֲרָמָה."
8. **שמואל א, א יא**
" **יא** ויגדר נדר ויתאמר, יהוה צבאות אם-ראה תראה בעיני אמתך וזכרתני ולא-תשכח את-אמתך, ונתתה לאמתך, זרע אנשים--וניתתיו ליהוה כל-ימי חיי, ומזרה לא-יעלה על-ראשו."
9. **מלאכים ב ג**
" **כו** וירא מלך מואב, כי-חזק ממנו המלחמה; ויקח אותו שבע-מאות איש שלף חרב, להבקיע אל-מלך אדום--ולא יכלו. **כז** ויקח את-בנו הבכור אשר-ימלך תחתיו, ויעלהו עלה על-החמה, ויהי קצף-גדול, על-ישראל; ויסעו, מעליו, וישבו, לארץ."
10. **ילקוט שמעוני שופטים רמז, סח**
"ארבעה הם שנדרו: שניים נדרו ונשתכרו ושניים נדרו והפסידו. יעקב נדר והפסיד שמתה אשתו רחל, יפתח נדר והפסיד בתו..."
11. **מדרש תנחומא, בחוקותי סימן ז**
" כן את מוצא ביפתח הגלעדי, מפני שלא היה בן תורה, אבד את בתו. אימתי? בשעה שנלחם עם בני עמון, ונדר באותה שעה, שנאמר: וידר יפתח נדר וגו', והיה היוצא וגו', והיה לה' והעליתיה עולה (שופ' יא ל-לא). באותה שעה היה עליו כעס מן הקדוש ברוך הוא. אמר: אילו יצא מביתו כלב או חזיר או גמל, היה מקריב אותו לפני. לכך זימן לו בתו. כל כך למה? כדי שילמדו כל הנודרים, הלכות נדרים וקונמות, שלא לנהוג טעות בנדרים."
12. **מדרש תנחומא, בחוקותי, ז**
" והלא פנחס היה שם, והוא אומר לא אוכל לשוב! ? אלא פנחס אמר: אני כוהן גדול ואיך אלך אצל עם הארץ. יפתח אמר: אני ראש שופטי ישראל ראש הקצינים, אשפיל עצמי ואלך אצל הדיוט. מבין תרויהון אבדת ההיא עלובתא מן עלמא. ושניהם נתחייבו בדמיה. פנחס, נסתלקה ממנו רוח הקדש. יפתח, נתפזרו עצמותיו, שכן כתיב: ויקבר בערי גלעד"
13. **רד"ק שופטים לא לט**
" **ועש לה את נדרו אשר נדר**. שעשה לה בית והכניסה שם והיתה שם פרושה מבני אדם ומדרכי העולם והיה חק בישראל כי משנה לשנה היו הולכות אליה בנות ישראל: "
14. **מצודת דוד שופטים לא לט**
" **ועש לה וגו'**. הפרישה מבני אדם לשבת בדודה עוסקת בעבודת ה',...**והיא לא ידעה איש**. רצה לומר, כאשר נדר, כן עשה, והיתה פרושה מאיש: "
15. **רלב"ג שופטים יא, לא**
" והנה היוצא מדלתי ביתו יהיה בהכרח בעל החיים ואם היה ממין האדם יהיה לה' ויהיה מיוחד לעבודת הש"י לבד ואם יהיה זכר לא יצטרך שיהיה פרוש מן האשה כי כבר יהיה מיוחד לעבודת הש"י בזולת זה האופן כמו שנמצא בכהנים ובלוים ומצאנו ג"כ זה הלשון בשמואל עם לקחו אשה והולידו בנים ממנה ואמנם אם היתה אשה יחוייב שתהיה פרושה מאיש שאם היה לה בעל לא תהיה מיוחדת לעבודת הש"י אבל תעבוד על זה בעלה כמשפט הנשים הנשואות ולזה קרע יפתח את בגדיו בראותו בתו יוצאה לקראתו כי זה הנדר יחייב שלא תהיה לאיש ידמה שעשה לה יפתח בית מחוץ לא ראתה אדם בו ולא אשה וישבה שם אך המתין לה שנים

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

חדשים תלך בהם עם רעותיה לבכות על בתוליה על ההרים ובזה הזמן הסגירה בבית הוא ולא היתה רואה אפילו אשה שם זולתי ארבעה ימים בשנה שהיה חק לישראל שתלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח על בתוליה והיא היתה פרושה מאיש כל ימיה.

16. אברבנאל שופטים יא לז

" וכוונתי שמזה למדו אומות אדום, לעשות בתי פרישות (קליסטר) לנשים, שיכנסו שמה ולא יצאו משם כל ימיהם ולא יראו איש בעוד בחיים חיותם"

17. דברים כג, כב-כד

" כב כִּי-תִדְרֹךְ נְדָר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, לֹא תֵאָחֵר לְשַׁלְמוֹ: כִּי-דָרַשׁ יְדָרְשׁוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מֵעַמָּה, וְהָיָה בָּךְ, חַטָּא. כג וְכִי תִחַדְל, לְנִדְר--לֹא-יְהִיָּה בָּךְ, חַטָּא. כד מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ, תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ: כֹּאשֶׁר נְדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, נִדְבָה, אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, בְּפִיךָ. "

When you make a vow to the LORD your God, do not put off fulfilling it, for the LORD your God will require it of you, and you will have incurred guilt; whereas you incur no guilt if you refrain from vowing. You must fulfill what has crossed your lips and perform what you have voluntarily vowed to the LORD your God, having made the promise with your own mouth."

18. מדרש תנחומא בחוקותי ה

" כיון שבקש לקרבה, הייתה בוכה לפניו. אמרה לו בתו: אבי, יצאתי לקראתך בשמחה ואתה שוחט אותי! שמא כתב הקדוש ברוך הוא בתורה שיהו ישראל מקריבין לפני הקדוש ברוך הוא נפשות אדם. אין כתיב בתורה, אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה (ויק' א ב), מן הבהמה ולא מן בני אדם! אמר לה: בתי, נדרתי, והיה היוצא אשר יצא והעליתיהו עולה. שמא כל הנודר יכול הוא שלא לשלם נדרו?! אמרה ליה: והרי יעקב אבינו שנדר ואמר, וכל אשר תתן לי עשר וגו', ונתן לו הקדוש ברוך הוא שנים עשר בניו, שמא הקריב להקדוש ברוך הוא אחד מהם?! ... כל הדברים האלה אמרה לו, ולא שמע לה. כיון שראתה שלא שמע לה, אמרה לו: הניחני וארד אצל בית דין, שמא ימצאו פתח לנדרך. שנאמר: הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים וגו' מהו וירדתי על ההרים? אלו סנהדרין, כמה שנאמר: שמעו הרים את ריב ה'. הלכה אצלם ולא מצאו פתח ליפתח ולהתיר לו את נדרו, ... זה יפתח, שהיה רש בתורה כגורפו של שקמה, שהיה עושק את הדלים, ... שהעלים הקדוש ברוך הוא מהם את ההלכה, שלא ימצאו פתח להתיר לו את נדרו. עלה ושחטה. ורוח הקדש צווחת: נפשות הייתי רוצה שתקריב לפני?! אשר לא ציוויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי. אשר לא צויתי לאברהם שישחוט את בנו, אלא אמרתי לו, אל תשלח ידך. להודיע לכל האומות חבתו של אברהם, שלא חשך את יחידו ממני, לעשות רצון בוראו. ולא דברתי ליפתח להקריב את בתו.

19. שופטים יב

" א וַיִּצְעַק אִישׁ אֶפְרַיִם, וַיַּעֲבֹר צְפוֹנָה; וַיֹּאמְרוּ לִיִּפְתָּח מְדוּעַ עָבַרְתָּ לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי-עַמּוֹן, וְלָנוּ לֹא קָרַאתָ לְלָכֵת עִמָּה--בֵּיתְךָ, נִשְׂרַף עָלֶיךָ בְּאֵשׁ. ב וַיֹּאמֶר יִפְתָּח, אֲלֵיהֶם, אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי-עַמּוֹן, מֵאָדָּם; וְאֶזְעַק אֶתְכֶם, וְלֹא-הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי מִיָּדָם. ג וְאַרְאֶה כִּי-אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ, וְאֲשִׁימָה נַפְשִׁי בְכַפִּי וְאֶעֱבְרָה אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן, וַיִּתְּנֵם יְהוָה, בְּיָדִי; וְלָמָּה עָלִיתָ אֵלַי, הַיּוֹם הַזֶּה--לְהִלָּחֵם בִּי. ד וַיִּקְבְּץ יִפְתָּח אֶת-כָּל-אֲנָשֵׁי גִלְעָד, וַיִּלָּחֶם אֶת-אֶפְרַיִם; וַיִּכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת-אֶפְרַיִם, ... וַיַּפֵּל בַּעַת הַהַיָּא, מֵאֶפְרַיִם, אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם, אָלֶיךָ. ז וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת-יִשְׂרָאֵל, שָׁשׁ שָׁנִים; וַיָּמָת, יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי, וַיִּקְבַּר, בְּעָרֵי גִלְעָד.

The men of Ephraim mustered and crossed [the Jordan] to Zaphon. They said to Jephthah, "Why did you march to fight the Ammonites without calling us to go with you? We'll burn your house down over you!" Jephthah answered them, "I and my people were in a bitter conflict with the Ammonites; and I summoned you, but you did not save me from them. When I saw that you were no saviors, I risked my life and advanced against the Ammonites; and the LORD delivered them into my hands. Why have you come here now to fight against me?" And Jephthah gathered all the men of Gilead and fought the Ephraimites. The men of Gilead defeated the Ephraimites; Forty-two thousand Ephraimites fell at that time. Jephthah led Israel six years. Then Jephthah the Gileadite died and he was buried in one of the towns of Gilead.

20. בראשית רבה ט, ג

" יפתח מת ב נשילת אברים בכל מקום שהיה הולך בו, היה אבר נישול הימנו, והיו קוברין אותו שם, הדא הוא דכתיב וימת יפתח ויקבר בערי גלעד, בעיר גלעד לא נאמר, אלא בערי."